

[Hanne Reintoft.]

lige om nældens rod og forlange, at det skal være et menneske med pædagogisk uddannelse og indsigt. Men jeg tror også, at bestemmelsen skal kunne fortolkes således, at der kan tilkaldes en person, familie eller venner, som barnet har tillid til, og som måske kan tale begge forældre til rette. I det hele taget bør der pædagogisk og eventuelt psykiatrisk bistand til. Mulighederne for adgang til klinikker osv. bør udvides ganske betydeligt, hvis loven skal få nogen betydning.

Også jeg mener, at disse lovforslag bør behandles sammen med forslaget til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Rigtigt behandlet og indpasset i et større hele tror jeg at det kan komme til at betyde et vist fremskridt.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne takke ordførerne for den velvillige behandling, lovforslagene har fået. Også disse lovforslag er jo af den art, at de spørgsmål, der er blevet rejst her, bedst behandles i udvalget.

Jeg skal sige et par ord om enkelte af de problemer, der er fremdraget. Jeg vil gerne sige, at de psykiatriske erklæringer, som vi altid har tillagt overordentlig stor vægt, naturligvis må være genstand for den bedømmelse, som dommerne jo altid skal foretage af de erklæringer, der kommer til at foreligge i en retssag. Men naturligvis har de stor vægt ikke mindst i disse sager, hvor spørgsmålet er, hos hvem af forældrene barnet skal være.

Spørgsmålet om beskikkelse af sagfører for sagsøgeren vil jeg gerne tage op. Jeg kan i og for sig godt indse, at der er noget, der taler for det. Jeg indrømmer, at vi naturligvis altid tager et vist hensyn til de udgifter, det forvolder, og når man ikke har ønsket at beskikke sagfører for sagsøgeren uden efter reglerne om fri proces, må det også ses i sammenhæng med, at vi netop ønsker at gøre reglerne for fri proces lettere, end de har været hidtil.

Jeg er helt klar over det meget beklagelige ved den lange tid, der kan komme til at gå mellem underrettens og landsrettens afgørelse af sagen. Jeg kan kun se, at der er én måde at modvirke det på: ved at sørge for, at landsretterne bliver i stand

til noget hurtigere, end tilfældet er i dag, at behandle sagerne.

Der blev talt om, at man muligvis kunne bruge en trussel om at ville flytte forældremyndigheden som et middel til at fremtvinge samkvemsretten. Jeg tror ikke, det er noget, der vil hjælpe overordentlig meget i disse tilfælde. De tilfælde, hvor man navnlig har de store sammenstød, og hvor barnet er det ulykkelige midtpunkt, er, så vidt jeg ved, de tilfælde, hvor det netop er selve forældremyndigheden, der er tale om, hvor forældremyndigheden er tillagt en anden end den, der har barnet hos sig, og hvor den pågældende, der har fået tillagt retten, med magt vil tage barnet fra den, hos hvem det er. Men det er også en af de ting, vi kan overveje.

Når man har bestemt, at værgen for en umyndig skal have overøvrighedens samtykke til at anlægge sag, er det jo udslag af den almindelige bestemmelse om, at i alle de tilfælde, hvor der skal træffes en afgørelse af betydning for en umyndig, skal overøvrigheden være med. Der er en lang række tilfælde, hvor det er nødvendigt at have overøvrigheden med.

Ja, det spørgsmål kan rejses, om ikke netop samkvemsretten går meget hårdt ud over barnet. Jeg er ikke blind for det. Jeg sidder meget, meget ofte — og jeg ved, at det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen har haft det ligesom jeg — i justitsministeriet med nogle ganske overordentlig uhyggelige sager eller i alt fald sager, som vi finder meget, meget beklagelige, sager om samkvemsret, hvor man kan se, det kommer til at gå ud over barnet. Det er i sig selv et meget stort og et meget vigtigt spørgsmål. Jeg ville selv være lidt betænkelig ved at bryde med de regler, der i øjeblikket gælder og gennem lang tid har været gældende på disse områder, men jeg vil gerne overveje spørgsmålet.

Må jeg endelig sige, at det er naturligvis rigtigt, at fogden ikke behøver at tilkalde et medlem af børne- og ungdomsværnet, men kan tilkalde en anden. Fogden kan tilkalde en person, eventuelt en repræsentant for børne- og ungdomsværnet.

Men jeg vil takke for den behandling, lovforslagene har fået, og erklærer mig villig til at besvare de enkelte spørgsmål, der måtte komme, i udvalget.